

BIULETYN

423

Solidarność

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

20.03.1999r.

21.03.99r. (niedziela) w godz. 11.00-14.00 na Placu Trzech Krzyży

Pokojowa Manifestacja

Na wspólnym spotkaniu w dniu 10.03.99r. Prezydium NSZZ RI „Solidarność”, KZRK i OR oraz ZZR „Samoobrona” omówiły założenia organizacyjne „Pokojo-wej Manifestacji” w celu poparcia realizacji ustaleń zawartych w „Protokole z Rozmów” z dnia 08.02.1999r.

Ustalono, że „Pokojoowa Manifestacja” odbędzie się w dniu 21.03.99r. (niedziela) w godz. 11.00-14.00 na Placu Trzech Krzyży.

Z udziału i organizacji manifestacji wycofał się ZZR „Samoobrona”
Uczestnicząc w „Pokojoowej Manifestacji” chcemy:

1. - uświadomić przedstawicielom Rządu, że problemy zapisane w „Protokole z Rozmów” wymagają pilnego rozwiązania.

2. - udzielić poparcia dla stanowisk Central Związków Rolniczych wyrażonych w negocjacjach z Rządem szczególnie w zakresie;

- zapewnienia opłacalności produkcji rolniczej i od-budowy dochodów ludności rolniczej

- ochrony rynku wewnętrznego przed nadmiernym napływem płodów i produktów rolniczych z zagranicy

- rozszerzenia interwencji na rynku trzody chlewnej do co najmniej 130 tys. ton półtuszy wieprzowych.

- rozszerzenia interwencji na rynku mięsa drobowe-go i produktów mleczarskich

- zwiększenia dostępu do kredytów inwestycyjnych i obrotowych

- wprowadzenia aktów prawnych dotyczących podatku VAT w rolnictwie, paliwa rolniczego, dodatku spirytusu bezwodnego do paliw, gospodarstwa rodzinnego oraz tworzenia spółdzielni i grup producenckich.

- zaprzestania dotychczasowej formy prywa-

Syndyk RZPS „Radoskór” S.A. w upadłości w Radomiu

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” w RZPS „Radoskór” S.A. zwraca się do Pani Syndyk w następujących sprawach.

1. Dlaczego za pismem GK-/0028/10/99 z dnia 04.03.1999r. zawiadamiającym Związek Zawodowy „Solidarność” o zamiarze rozwiązania stosunku pracy z grupą pracowników około 300 osób, nie otrzymaliśmy list imiennych pracowników, których dotyczyć mają wypowiedzenia. Takie zapewnienia w rozmowach z Panią Syndyk mieliśmy, że listy otrzymamy do czwartku tj. do dnia 11.03.1999r.

Związek Zawodowy nie może się wypowiedzieć w sprawie zwolnień pracowników w ciemno nie wiedząc kogo mają dotyczyć i jakich grup pracowniczych.

Uważamy, że kryteria zwalniania pracowników powinny być opracowane i uzgodnione ze Związkami Zawodowymi.

Nie może być tajemnicą dla Związków Zawodowych kto typował pracowników na listy i jakie kryteria brano pod uwagę.

2. Związki Zawodowe winny otrzymać na najbliższą przyszłość od Pani Syndyk wizję prowadzenia tak zwanej *upadłości kontrolowanej* „Radoskóru” jak zapewniali nas Ministrowie Pracy i Polityki Socjalnej, Przedstawiciele Agencji Rozwoju Przemysłu i Sąd na rozprawie z dnia 25.02.1999r. i inni liczący się w biznesie, którzy w tej sprawie zabierali głos. Tymczasem Związek Zawodowy „Solidarność” nic konkretnego nie wie jakie losy spotkają „Radoskór” i pracującą tu załogę pracowniczą. Chociaż Pani Syndyk zapewniała, że będzie informować na bieżąco jak przebiegają rozmowy z Kontrahentami, a w sprawach dotyczących pracowników w rozmowach z Kontrahentami przedstawiciele Związków mieli brać udział.

Tak się nie stało i nie dzieje się nadal.

Na razie pracownicy naliczyli, że „Radoskórem” w upadłości rządzi 6-ciu dyrektorów i Syn-

tyzacji przemysłu rolno-spożywczego prowadzącej się do wyprzedzenia majątku narodowego obcemu kapitałowi i skorzystania z propozycji Związków Rolniczych w tym zakresie.

- wprowadzenia przepisów w zakresie kontraktacji i planowania produkcji rolnej.

Podczas manifestacji nie będziemy blokować Warszawy i utrudniać życia Rodakom. Przyjedziemy ze sztandarami i znakami naszego Związku. Naszymi hasłami nie będą hasła dotyczące obalenia Rządu ani rozwiązania Parlamentu, ale żądania załatwienia naszych rolniczych spraw i zapewnienia godnych warunków życia dla nas i naszych rodzin.

W dniu 10.07.98r. organizatorem manifestacji w Warszawie był KZRKiOR, w dniu 03.12.1988r. - ZZR „Samobrona”, natomiast w dniu 21.03.99r. wiodącym organizatorem jesteśmy My - NSZZ RI „Solidarność” Postaramy się o liczne uczestnictwo w tej manifestacji, aby podkreślić jak pilne są problemy różnicze do rozwiązania.

Nasz Związek jest członkiem Konfederacji Rolnictwa Europejskiego (CEA) a Przewodniczący Roman Wierzbicki został desygnowany na Wice Przewodniczącego tej Konfederacji. Będzie więc na forum międzynarodowym prezentował polską rację stanu a nas przestrzegal przed zagrożeniami jaki niesie dla polskiego rolnictwa integracja z rolnictwem Unii Europejskiej.

Tomasz Świtka

Przewodniczący NSZZ RI „Solidarność” Ziemia Radomska

dyk, w tym 3-ech dyrektorów przebywa na urlopiach, a załoga tego zakładu powoli pójdzie na bruk. W niedalekiej przyszłości było 3-ech dyrektorów, a w zakładzie słyszało się często, że jest o jednego za dużo. W tym miejscu zadajemy sobie pytanie, czy tak ma wyglądać ratowanie „Radoskóru”, aby na bruk posyłani byli pracownicy, a uprzywilejowani na biednych ludziach i majątku „Radoskóru” karierę.

Takie niesprawiedliwości, które mają miejsce w „Radoskórze” pogłębiają dramat załogi, a szczególnie pracowników, których dotyczą zwolnienia dosięgną ich w niedalekiej przyszłości.

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” w RZPS „Radoskór” S.A. w Radomiu, w czasie swym posiedzeniu w dniu 15.03.1999r. w związku z nadmiernie wręczaniem wypowiedzeń pracownikom, którzy nie wyrażają na to zgody, a których listy imienne nie dotarły do Związków Zawodowych.

Święta Zmartwychwstałego Chrystusa Króla są najważniejszymi i największymi Świętami Kościoła Katolickiego i stąd nasz apel do Pani Syndyka aby nie fundowano pracownikom takiego prezentu świątecznego.

Nadmienić należy, że nigdy w „Radoskórze” w ciągu ostatnich 10 lat przeobrażeń i restrukturyzacji również pod względem zatrudnienia nie zmieniano w okresie najważniejszych Świąt ludzi wierzących jakichkolwiek zmian z pracy.

Były w ostatnim dziesięcioleciu różne konflikty, dramaty pracowników, strajki i protesty, jednak na zbliżające się Święta były zawsze wygaszane. Myślimy, że i tym razem tak się stanie.

Z poważaniem

Za Komisję Zakładową NSZZ „Solidarność”
Przewodniczący - Bronisław Komadowski.

SPROSTOWANIE

Radom, 11 marca 1999 r.

Prezes Sądu Okręgowego
w Radomiu

Pan Zdzisław Maszkiewicz
Senator Rzeczypospolitej Polskiej

W dniu 5 marca 1999 roku spotkałem się z dziennikarzami radomskimi. Poprosili mnie między innymi abym odniósł się do prasowej wypowiedzi Wiceprzewodniczącego Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska Pana Zbigniewa Dziubasika, „że jest za stary na to, aby wierzyć w niewiarygodność sądu...”

Komentując to oświadczenie użyłem grzecznościowego, zwyczajowego zwrotu „...Pan Przewodniczący” (nie zaś Wiceprzewodniczący). Nie wymieniłem przy tym żadnego nazwiska ponieważ w mojej wypowiedzi starałem się uniknąć chociażby pozorów osobistego charakteru komentarza.

Jestem przekonany, że wszyscy zainteresowani wiedzieli, iż komentarz odnosi się do oświadczenia Pana Wiceprzewodniczącego Zarządu, Pana Zbigniewa Dziubasika, nie zaś do wypowiedzi Pana senatora, Przewod-

niczącego Zarządu Regionu, ponieważ Pan w ogóle nie wypowiadał się w omawianej kwestii.

Nie zmienia to faktu, że mimo braku z mojej strony jakichkolwiek intencji forma wypowiedzi mogła okazać się niezręcznością i spowodować przykrość.

Raz jeszcze przepraszam więc Pana Senatora za bieżącą sytuację i proszę przyjąć wyrazy szacunku.

Jednocześnie informuję, że dziennikarz „Radia Radom” zobowiązał się do stosownego, taktownego sprostowania.

Pozostaję w przekonaniu, że ten niezamierzony incydent pozostanie bez wpływu na dobre dotychczasowe kontakty między Zarządkiem Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska a kierownictwem Sądu Okręgowego w Radomiu.

Z poważaniem
Andrzej Łyś

Problemy przemysłu metalowego w Polsce

W dniu 10 marca br w Zakładach Cegielskiego w Poznaniu odbyła się I tura dwuczęściowego Sympozjum na temat „Problemy przemysłu metalowego w Polsce”

Organizatorem była Sekcja Krajowa Branży Metalowej NSZZ „Solidarność”

W sympozjum brali udział Delegaci i przedstawiciele KZ „S” SKBM, Prezesi kilku zakładów oraz dyrektorzy Departamentu Ministerstwa Gospodarki.

Nasz region reprezentowali Przewodniczący Regionalnej Sekcji metalowców - Józef Kobiela i Marek Siedlecki z ZM „Łucznicz” Sa (Gołębiewo)

W kilku godzinnej dyskusji przedstawiono problemy jakie zaistniały w takich sektorach przemysłu metalowego jak:

- hutniczo- odlewniczym
- maszyn ciężkich
- maszyn rolniczych
- elektromaszynowym
- obrabiarkowym
- narzędziowym.

Uczestnicy Sympozjum podjęli również kilka uchwał i stanowisk. Niektóre z nich publikujemy poniżej.

Uchwała nr 1

Delegaci WZD Sekcji Krajowej Branży Metalowców NSZZ „Solidarność” po zapoznaniu się z problemami zgłoszonymi na sympozjum „Problemy przemysłu Metalowego w Polsce” w dniu 10 marca 1999R wnoszą o:

1. Rozpoczęcie przez Rząd RP prac nad „Programem restrukturyzacji przemysłu metalowego”
2. Przedstawienie globalnej polityki Rządu RP do zakładów przemysłu metalowego w zakresie stwarzania warunków rozwoju jako integralnej części gospodarki.
3. Powołanie komisji trójstronnej d/s przemysłu metalowego.
4. Przygotowania Paktu dla przemysłu metalowego - prawną regulację polityki społecznej, w tym:
 - ochrona branży,
 - ochrona rynku lokalnego,
 - ochrona miejsc pracy,
 - ochrona poziomu życia pracowników i ich rodzin.
5. Ustawowe obligatoryjne rozwiązanie problemu reprezentatywności pracodawców przemysłu metalowego:
 - PZUZP,
 - pakiety socjalne.
6. Ustawowe obniżenie czasu pracy do 40 godzin tygodniowo z zachowaniem dotychczasowego wynagrodzenia.

Stanowisko nr 1

Uczestnicy sympozjum „Problemy przemysłu metalowego w Polsce”, wyrażają głębokie niezadowolenie brakiem zainteresowania przedstawicieli działu branżowego Komisji Krajowej, posłów AWS, odpowiedzialnych za przemysł metalowy oraz ministerstw Skarbu, Pracy i Polityki Socjalnej, problemami branży metalowej.

Czy tylko drastyczne formy protestu potrafią zmusić do rozmów na ten temat?

Informujemy, że sympozjum zorganizowane zostało w celu poszukiwania w formie merytorycznej dyskusji rozwiązań poprawiających sytuację branży.

Oczekujemy udziału w II turze sympozjum w H.Cegielski - Poznań SA w dniu 14 kwietnia 1999r.

W przypadku dalszego ignorowania naszych działań zmierzających do rozwiązania problemów branży metalowej zmuszeni będziemy podjąć bardziej radykalne kroki.

Stanowisko

Rady Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów NSZZ „Solidarność” w sprawie przywrócenia waloryzacji świadczeń uzależnionej od wzrostu płac.

Wykonując zalecenia VI Kongresu Delegatów Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów NSZZ „Solidarność”, Rada KS EiR domaga się od Klubu Parlamentarnego AWS podjęcia zdecydowanych działań mających na celu przywrócenie waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych uzależnionej od wzrostu płac.

Jak wykazują dotychczasowe doświadczenia, waloryzacji cenowa emerytur i rent spowodowała znaczne obniżenie wzrostu świadczeń oraz doprowadziła do ponownego powstania tzw. „starego portfela”. W efekcie spowodowało to systematyczny spadek relacji do średniej płacy. Szczególnie widoczne jest to w odniesieniu do najniższych świadczeń.

W świetle obowiązujących standartów europejskich, gwarantowany przez państwo poziom tych świadczeń nie powinien naruszać pewnego minimum życiowego. Potwierdza to orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, który za niedopuszczalne uznaje regulacje prawne, prowadzące do złamania tej zasady.

Uważamy, że mechanizm waloryzacji, w sposób naturalny powinien umożliwiać emerytom i rencistom udział w efektach wzrostu gospodarczego. Obecne zasady podwyżek świadczeń tego nie gwarantują, gdyż wynagrodzenia rosną w znacznie szybszym tempie niż ceny.

Szanowni Parlamentarzyści, uważamy, że nadszedł już czas abyście wreszcie zrobili coś pożytecznego dla nas, bo jak do tej pory to my pracujemy na Waszą korzyść. Począwszy od kampanii wyborczej poprzez poparcie w samych wyborach, aż do świecenia za was oczami po różnego rodzaju większych bądź mniejszych wpadkach czy wręcz kompromitacjach.

Stanowisko

Rady Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów NSZZ „Solidarność” w sprawie uwłaszczenia społeczeństwa.

Realizując zalecenia VI Kongresu Delegatów Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów NSZZ „Solidarność”, Rada KS EiR wyraża swe zaniepokojenie odwiekaniem w czasie decyzji dotyczących uwłaszczenia społeczeństwa. Oczekujemy, że Klub Parlamentarny AWS przestanie mówić o uwłaszczeniu, a przystąpi do jego pilnej realizacji, zgodnie z przedwyborczymi obietnicami.

Z naszych obserwacji i doświadczeń wynika bowiem, że dalsze odwiekanie decyzji dotyczących uwłaszczenia społeczeństwa może spowodować niekorzystne zaniechanie działań w tym kierunku, gdyż w przeciwnym razie nie będzie już czego uwłaszczać.

Stanowisko

Rady Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów NSZZ „Solidarność” w sprawie odpłatności za leki.

Realizując zalecenia VI Kongresu Delegatów Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów NSZZ „Solidarność”, Rada KS EiR zdecydowanie sprzeciwia lawinowemu wzrostowi cen leków, szczególnie w pierwszej potrzebie. Wprowadzone przez ministra zdrowia rewolucyjne zmiany dotyczące zasad odpłatności za leki dotyczą przede wszystkim najuboższych. Według naszego rozeznania emeryci i renciści, robotni, a często też ludzie czynni zawodowo odpłacają od wykupu około 80% leków przepisanych im przez lekarzy. Przyczyna jest prosta - nie stać ich na ratowanie swojego zdrowia.

Oczekujemy, że rząd stanie na wysokości zadania i zdecyduje się na podjęcie kroków w celu umożliwienia ludziom godziwych możliwości leczenia. Chyba że rządowi zależy na naturalnym rozwiązaniu problemu bezrobotnych oraz emerytów i rencistów. Naturalnym, czyli tzw. „łopatą grabarza”.

Nasze Emerytury (11)

II filar

Realizowana reforma systemu emerytalnego ma na celu zmianę sposobu finansowania świadczeń emerytalnych w przyszłości poprzez utworzenie nowych źródeł pochodzenia tychże świadczeń i upodobnienie systemu emerytalnego do systemów ubezpieczeniowych. Podstawową różnicą w porównaniu z dotychczasowym systemem jest to, że 20% składki obecnie przekazywanej do ZUS-u przekazywane będzie do samodzielnie zarządzanych instytucji kapitałowych nazywanych Otwartymi Funduszami Emerytalnymi (OFE). Każdy ubezpieczony sam dokona wyboru funduszu, do którego przekazywane będą jego składki. W dalszym ciągu pracodawca będzie wpłacał do ZUS-u składkę w wysokości 45% pensji pracownika, zaś ZUS przekaże odpowiednią część składki do wskazanego OFE. Składki będą przeliczane na tzw. jednostki rozrachunkowe i gromadzone na indywidualnych rachunkach członków

funduszy. OFE będzie zobligowany do inwestowania na rynku kapitałowym środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach. Działalność inwestycyjna funduszy jest regulowana przepisami i będzie ściśle kontrolowana przez odpowiednie organy państwa. Spodziewane skutki wprowadzanych zmian, w tym głównie stworzenia możliwości gromadzenia oszczędności w funduszach kapitałowych są następujące:

- zmniejszy się wysokość dotacji budżetowych do wypłacanych emerytur,
- przyspieszeniu ulegnie tempo wzrostu gospodarczego,
- zwiększy się popyt na papiery wartościowe,
- wzrośnie stopa oszczędności, co pociągnie za sobą obniżenie kosztu kredytów.

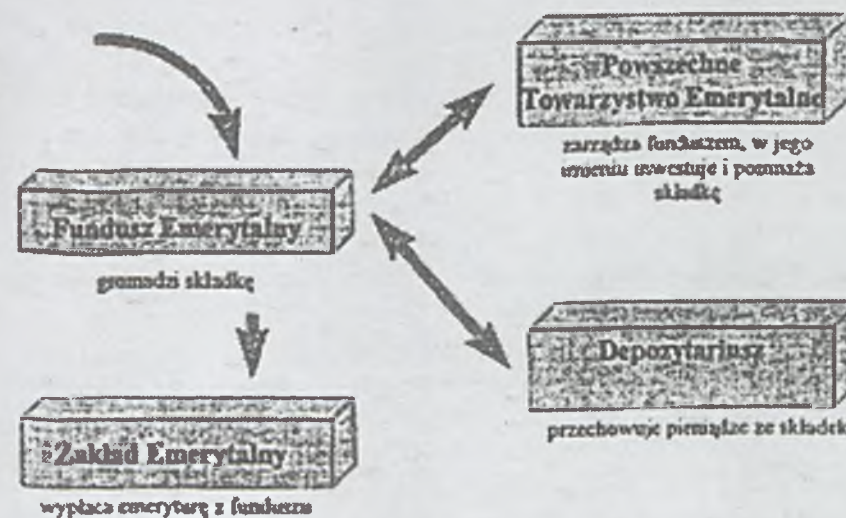
Z punktu widzenia uczestnika funduszu nowością będzie świadomość, że jego składki są inwestowane przez profesjonalistów i procentują, nie mniej istotną będzie możliwość wywierania wpływu na to, co się dzieje z jego pieniędzmi (może zmienić OFE), a to z kolei – szerszą możliwość planowania finansowego. Fakt, iż wysokość zarobków przez cały okres pracy będzie mieć bezpośredni wpływ na wysokość emerytury wypłacanej w przyszłości, będzie zachętą do podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Uczestnictwo w drugim filarze

Ze względu na pewne uwarunkowania nowego systemu (np. fakt, iż na zgromadzenie w ramach funduszu emerytalnego środków, które zapewniają odpowiednią wysokość świadczenia potrzeba określonej ilości czasu) oraz dotychczasowe zobowiązania starego systemu nie każdy pracujący obecnie będzie mógł uczestniczyć w II filarze. Uczestnictwo w drugim filarze uwarunkowane wiekiem pracującego w sposób następujący:

- osoby w wieku do 30 lat (tj. urodzone

Fundusz Emerytalny i jego otoczenie

- po 31.12. 1968 r.) – obowiązkowo wejdą do zreformowanego systemu (i I i II filar),
- osoby w wieku od 31 do 50 lat (tj. urodzone po 31.12. 1948 r. a przed 01.01.1969r.) – zdecydują, czy chcą otrzymywać emeryturę tylko z pierwszego zreformowanego filaru, czy z I i II filaru,
 - osoby powyżej 50 lat – będą otrzymywały emeryturę zgodnie z dotychczasowymi zasadami.

Nowe przepisy nie będą dotyczyć osób, które nie przekroczyły 50 roku życia, a uzyskały już prawo do wcześniejszej emerytury lub mogły by przejść na wcześniejszą emeryturę do roku 2006. Jeżeli osoby poniżej 30 lat nie wybiorą funduszu w ciągu 6 miesięcy (od dnia wejścia w życie reformy), zostaną poprzez losowanie przydzieleni do któregoś z istniejących funduszy. Osoby w wieku od 31 do 50 lat będą miały dwanaście miesięcy na podjęcie decyzji, czy chcą uczestniczyć w drugim filarze.

Bezpieczeństwo funduszy emerytalnych

Zadaniem funduszy emerytalnych utworzonych w ramach drugiego filaru, będzie gromadzenie środków pieniężnych i ich inwestowanie w sposób, który zapewni członkom funduszu wypłatę należnych im świadczeń emerytalnych. Szczególna uwaga jaką rząd przykłada do wprowadzonej reformy wynika z faktu, iż od jej powodze-

nia zależec będzie wysokość emerytur milionów Polaków. Ustawa o funkcjonowaniu funduszy emerytalnych przewiduje szereg zabezpieczeń mających na celu ochronę pieniędzy ulokowanych przez członków na kontach osobistych w otwartych funduszach emerytalnych (OFE). Powołany w maju 1998 roku Urząd Nadzoru nad Funduszami Ubezpieczeniowymi będzie sprawował kontrolę nad przestrzeganiem regulacji prawnych i polityki inwestycyjnych w funduszach emerytalnych. Każdy ubezpieczony, będzie mógł sprawdzać stan swojego konta w OFE oraz uzyskać informację o wysokości przyszłej emerytury. Pozwoli to każdemu ubezpieczonemu na kontrolowanie wyników OFE. W przypadku gdy wyniki te będą nie satysfakcjonujące będzie istniała możliwość zmiany OFE bez dodatkowej opłaty lub kary o ile wcześniej minie ustawowo określony okres dwóch lat. W przypadku śmierci ubezpie-

zonego wskazana przez osobę odziedziczy zgromadzone przez lata oszczędności zabezpieczają sytuację całej rodziny. Ludzie przysięcy do OFE mają prawo oczekiwać że państwo zapewni całkowite bezpieczeństwo pieniędzy oszczędzonych na emeryturę. Wycho- przeciw tym oczekiwaniom rono wielostopniowy me- gwarantujący, nie tylko zgromadzone wkłady, ale także minimum dziwy zysk.

